

DANIÈLE NOUY
Predsednica Nadzornega odbora

ECB-PUBLIC

Frankfurt na Majni, 24. marec 2016

Javni napotki o priznavanju prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja

Za: Vodstvo pomembnih bank

I. PRAVNO OZADJE

V skladu s členom 4(1)(d) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013¹ (»uredbe o EMN«) mora ECB zagotoviti skladnost s pravnimi akti iz prvega pododstavka člena 4(3) uredbe o enotnem mehanizmu nadzora (EMN), ki kreditnim institucijam nalagajo bonitetne zahteve.

Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta² (»uredba o kapitalskih zahtevah«), še zlasti člena 243 in 244, določa pogoje, pod katerimi se prizna prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja s strani institucije v vlogi originatorja. Drugi členi uredbe o kapitalskih zahtevah³ in ustrezni deli smernic EBA o prenosu pomembnega deleža kreditnega tveganja (EBA/GL/2014/05)⁴ vsebujejo še več podrobnosti o postopku priznavanja.⁵

¹ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29. 10. 2013, str. 63).

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1).

³ Glej zlasti člene 245, 247 in 248. Glej tudi člena 249 in 250 (v zvezi s sintetičnim listinjenjem). Seznam ni izčrpen, zato se lahko uporabljajo oziroma so relevantni tudi drugi členi.

⁴ Smernice EBA o prenosu pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi s členoma 243 in 244 Uredbe (EU) št. 575/2013 (EBA/GL/2014/05), 7. julij 2014.

⁵ Glej še zlasti naslov IV – Zahteve za institucije v vlogi originatorja.

II. OBSEG IN UPORABA

Ti napotki določajo postopek, ki ga morajo uporabljati pomembne nadzorovane institucije, opredeljene v členu 2(16) Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke (ECB/2014/17)⁶ (»okvirna uredba o EMN«), kadar v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja delujejo kot institucije v vlogi originatorja.

ECB priporoča subjektom, naj te napotke upoštevajo pri vseh poslih listinjenja, izvedenih po objavi napotkov.

Napotki bodo občasno ažurirani v skladu z novimi dogajanji.

III. URADNO OBVEŠČANJE O POSLIH LISTINJENJA, PRI KATERIH SE UPORABLJA PRENOS POMEMBNEGA DELEŽA KREDITNEGA TVEGANJA ALI PRI KATERIH INSTITUCIJE V VLOGI ORIGINATORJA ZAPROSIJO ZA PRIZNANJE PRENOSA POMEMBNEGA DELEŽA KREDITNEGA TVEGANJA

III.1 Uradno obveščanje o poslih s strani institucij v vlogi originatorja

Institucije v vlogi originatorja, ki so bodisi začele bodisi razmišljajo o tem, da bi začele proces strukturiranja posameznega posla listinjenja, pri katerem nameravajo:

- (i) priznati prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v skladu s členom 243(2) ali 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah oziroma
- (ii) zaprositi za dovoljenje v skladu s členom 243(4) ali 244(4) uredbe o kapitalskih zahtevah,

morajo o svojem namenu obvestiti ECB najmanj tri mesece pred pričakovanim datumom sklenitve posla.

Obvestilo morajo ECB poslati v elektronski obliki:

- na naslednji naslov za vse institucije v vlogi originatorja: srt_notifications@ecb.europa.eu in

⁶ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14. 5. 2014, str. 1).

- koordinatorju skupne nadzorniške skupine, pristojne za posamezne institucije v vlogi originatorja.

Institucije v vlogi originatorja, ki nameravajo priznati prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v skladu s členom 243(2) ali 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah, morajo svojemu obvestilu priložiti tudi izjavo, v kateri potrdijo, da prevzemajo polno odgovornost za to, da bo posel, ko bo dokončan, izpolnjeval pogoje iz člena 243(2) ali 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Institucije v vlogi originatorja naj prav tako označijo, ali in v čem je posel podoben prejšnjim poslom, katerih originator je bila ista institucija. Če je bilo narejenih le malo sprememb, naj opozorijo na te spremembe.

III.2 Informacije, ki jih morajo predložiti institucije v vlogi originatorja

Skupaj z uradnim obvestilom, opredeljenim v razdelku III.1, naj institucije v vlogi originatorja pošljejo ECB tudi informacije iz Priloge I, ki se nanašajo na posel, vsaj v obliki osnutka.

Priloga I ne vsebuje izčrpnega seznama, zato lahko ECB zaprosi institucijo tudi za vse druge informacije, ki jih potrebuje za oceno posla, npr. zaradi posebnih lastnosti posameznega posla.

Ko je posel sklenjen, morajo institucije v vlogi originatorja najpozneje 15 dni po datumu sklenitve posla poslati tudi končno različico vseh dokumentov in informacij iz Priloge I.

IV. OCENA ECB

Ko institucije v vlogi originatorja zaprosijo za odobritev v skladu s členom 243(4) ali 244(4) uredbe o kapitalskih zahtevah, prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja ne bo priznan, dokler ECB ne sprejme posamične odločitve.

Ker morajo biti pogoji za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja izpolnjeni ves čas trajanja posla listinjenja, bo ECB neprekinjeno preverjala posle listinjenja, pri katerih institucije v vlogi originatorja uporabljajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja, ko določajo svoje kapitalske zahteve.

Če preverjanje na katerikoli točki pokaže, da pogoji za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja niso izpolnjeni, in ECB sprejme odločitev v tem smislu, subjekt pri določanju svojih kapitalskih zahtev za

listinjene izpostavljenosti ne bo smel uporabljati oddelka 3 poglavja 5 naslova II dela 3 uredbe o kapitalnih zahtevah (v zvezi z izračunom zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti).

V. TEKOČE SPREMLJANJE PRENOSOV POMEMBNEGA DELEŽA KREDITNEGA TVEGANJA

Institucije v vlogi originatorja morajo izpolnjevati zahteve iz odstavka 12 smernic EBA o prenosu pomembnega deleža kreditnega tveganja in po potrebi upoštevati tudi del 2 smernic.

Institucijam v vlogi originatorja se priporoča, naj informacije iz naslovov B in C Priloge I predložijo ECB (na način in z uporabo možnosti iz razdelka III.1) najmanj četrtletno za vsak posel listinjenja, za katerega se uporablja člen 245 uredbe o kapitalnih zahtevah (izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti). Informacije je treba poslati z uporabo predloge C14, ki je določena v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014.⁷ Naslednje informacije je treba poslati neposredno skupni nadzorniški skupini:

- tiste, ki se nanašajo na drugo, tretjo, šesto in sedmo točko iz naslova B, in

- tiste, ki se nanašajo na četrto točko iz naslova C.

Poslanim informacijam morajo biti priložena poročila za vlagatelje ali podobni dokumenti.

Institucije v vlogi originatorja morajo poleg tega brez nepotrebnega odlašanja obvestiti ECB o vseh dogodkih, ki vplivajo ali bodo verjetno vplivali na učinkovitost prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri posamičnem poslu. Ta obveznost ne posega v določbo o posredni podpori iz člena 248 uredbe o kapitalnih zahtevah.

⁷ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28. 6. 2014, str. 1).

VI. NEFORMALNA IZMENJAVA MNENJ PRED IZDAJO

Potem ko je bil posel sporočen ECB, lahko med predstavniki institucije v vlogi originatorja in skupno nadzorniško skupino poteka neformalen dialog o posebnih lastnostih določenega instrumenta.

Tak neformalen dialog ne pomeni niti dovoljenja (ne implicitnega ne eksplicitnega) za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja niti potrditve, da določen posel izpolnjuje pogoje za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja.

Lep pozdrav,

[podpisala]

Danièle Nouy

PRILOGA I: INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA POSLATI ECB⁸

Institucija v vlogi originatorja mora za vsako od spodnjih točk navesti ustrezne informacije, ki morajo temeljiti na dokumentaciji posla⁹ ali na notranjih projekcijah oz. informacijskih sistemih institucije v vlogi originatorja.

A. Splošne informacije o poslu

1. Narava posla (ali gre za tradicionalno ali sintetično listinjenje, kot je opredeljeno v členu 242 uredbe o kapitalskih zahtevah).
2. Pravne določbe, na katere se institucija v vlogi originatorja opira, ko zahteva prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja, skupaj z izjavo omenjene institucije o tem, da posel izpolnjuje pogoje iz člena 243(2) ali 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah (kadar je to potrebno), in pojasnilom, kako so ti pogoji izpolnjeni.
3. Hipotetična vrednost posla v eurih.
4. Tehtano povprečno trajanje posla in najdaljša ročnost katerekoli od izpostavljenosti, ki se listinijo.
5. Začetna javna dokumentacija ali dokumentacija za vlagatelje o poslu, vse dodatne informacije, ki zajemajo predvsem strukturo posla (število, vsakokratni obseg, nadrejenost in velikost vseh tranš ter njihove točke vključitve in točke izločitve, vključno z vsemi kreditnimi izboljšavami, kot so financirani ali nefinancirani računi rezerv, financirane ali nefinancirane garancije za določene tranše v primeru tradicionalnega listinjenja in okvirni likvidnostni krediti), ter razčlenitev vseh pozicij listinjenja, ne glede na to, ali so zadržane ali prenesene na tretje osebe.
6. Informacija o obsegu, prodanem na primarnem trgu vlagateljem, ki so tesno povezani z institucijo v vlogi originatorja (ob upoštevanju definicije »tesne povezanosti« iz člena 4(38) uredbe o kapitalskih zahtevah).
7. V primeru zasebnega plasmaja ime, vrsta, pravna oblika in država ustanovitve morebitnih/dejanskih vlagateljev ter podatek o tem, ali je kateri od teh vlagateljev tesno povezan z institucijo v vlogi originatorja.

⁸ Glede na odstavek 11.1 smernic EBA o prenosu pomembnega deleža kreditnega tveganja.

⁹ Na osnutku dokumentacije pred zaključkom posla ali na končni različici, potem ko je posel zaključen.

B. Informacije o listinjenih izpostavljenostih

1. Vrsta oz. vrste in razred oz. razredi finančnega premoženja glede na listinjene izpostavljenosti.
2. Institucija v vlogi originatorja mora predložiti vse podatke o osnovnih instrumentih/referenčnem portfelju bodisi v obliki podatkov po posameznih posojilih ali podrobnih tabel o stratifikaciji, in sicer v odvisnosti od tveganja koncentracije ali razdrobljenosti temeljnega portfelja, pa tudi v odvisnosti od metodologije, uporabljene pri izbiri izpostavljenosti, ki se listinijo.
3. Valuta (ali valute) izdaje in valuta (ali valute) listinjenih izpostavljenosti.
4. Velikost referenčnega portfelja v eurih.
5. Skupni znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi pred listinjenjem.
6. Če institucija v vlogi originatorja uporablja metodo nadzorniške formule iz člena 262 uredbe o kapitalskih zahtevah, K_{IRB} , ki ustreza kapitalskim zahtevam IRB za listinjene izpostavljenosti, če ne bi bile listinjene.
7. Znesek in odstotek pričakovanih izgub in nepričakovanih izgub ter metodologija, uporabljena pri določanju teh izgub, še posebej za institucije v vlogi originatorja, ki ne uporabljajo pristopa IRB.

C. Informacije o pozicijah listinjenja

1. Protivrednost skupnega zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti, ki se nanaša na kapital po listinjenju, za celotno listinjenje in pristop, uporabljen za njen izračun (standardizirani pristop za banke, ki ne uporabljajo pristopa IRB; metoda na podlagi bonitetnih ocen ali metoda nadzorniške formule za banke, ki uporabljajo pristop IRB in imajo odobrene modele, za razrede izpostavljenosti, ki ustrezajo listinjenim izpostavljenostim).
2. Znesek kapitalskih olajšav v zvezi z izpostavljenostmi iz listinjenja, ki jih je institucija v vlogi originatorja obdržala.
3. Velikost tveganja, ki ga institucija v vlogi originatorja prenese, kot delež zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti po listinjenju.
4. Točke vključitve in točke izločitve za pozicije, prenesene na tretje osebe.

D. Drugi vidiki posla

1. Ali in kako bo institucija v vlogi originatorja izpolnila zahtevo glede zadržanja v skladu s členom 405 uredbe o kapitalskih zahtevah in zlasti kakšna oblika zadržanja bo uporabljena.
2. Obstoj in vrste posebnih lastnosti, zlasti:
 - a. naknadno polnjliva ali revolving struktura oz. strukture sklada finančnega premoženja, kjer se listinjene izpostavljenosti po sklenitvi lahko dodajo skladu v času trajanja posla;
 - b. določbe o predčasnem odplačilu;
 - c. diskontna stopnja za listinjene izpostavljenosti;
 - d. neobvezujoče nakupne opcije (time calls) in vgrajene nakupne opcije (clean-up calls);
 - e. presežni razmik;
 - f. obveznosti in opcije institucije v vlogi originatorja, da odkupi listinjene izpostavljenosti;
 - g. vsi drugi sprožilci, povezani z uspešnostjo listinjenih izpostavljenosti ali posla;
 - h. okvirni likvidnostni krediti ali okvirni krediti, odobreni subjektu s posebnim namenom v primeru tradicionalnega listinjenja, in vse druge lastnosti, ki bi lahko pomenile posredno podporo s strani institucije v vlogi originatorja, opisano v členu 248 uredbe o kapitalskih zahtevah.
3. Pri tradicionalnem listinjenju mnenje usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da so listinjene izpostavljenosti zunaj dosega institucije v vlogi originatorja in njenih upnikov, kar velja tudi za primer stečaja in prisilne poravnave.
4. Pri sintetičnem listinjenju mnenje usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje izterljivost kreditnega zavarovanja v vseh ustreznih pravnih redih.
5. Koncentracija listinjenih izpostavljenosti po geografskem izvoru, po razredu izpostavljenosti, po poslovnem sektorju in po stanju (izraženo kot delež skupnega stanja vseh listinjenih izpostavljenosti).
6. Institucija v vlogi originatorja mora posredovati vse podatke o morebitnih periodičnih določitvah deviznih tečajev in vse ustrezne informacije o tem, kako se valutna izpostavljenost upravlja in kako je zavarovana.

Institucija v vlogi originatorja mora poleg tega predložiti še naslednje dokumente:

7. Ekonomska upravičenost posla z vidika institucije v vlogi originatorja.
8. Podrobnosti o internem postopku odobritve posla v skladu s politiko in aranžmaji, ki jih institucija uporablja pri upravljanju in vodenju ter pri upravljanju tveganj.
9. Opis tveganj, ki jih je institucija v vlogi originatorja obdržala.

10. Kopija dokumenta, v katerem je opredeljena politika glede prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, ki je bila uporabljena pri poslu, in zlasti podatek o tem, kako bo institucija v vlogi originatorja zagotovila, da bo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja trajno učinkovit.
11. Informacije o bonitetnih ocenah, ki jih glede pozicij listinjenja dajo zunanje bonitetne institucije, ali pojasnilo o tem, zakaj niso bile pridobljene zunanje bonitetne ocene za del ali za vse pozicije listinjenja.
12. Modelski prikaz denarnih tokov v celotnem trajanju posla z različnimi modeli v primeru neobvezujočih nakupnih opcij in drugih opcij, ki vplivajo na končno zapadlost posla.
13. Samo pri sintetičnih poslih: ocena tega, kako je zavarovanje skladno z zahtevami člena 247 uredbe o kapitalskih zahtevah, in pravna dokumentacija o instrumentih, s katerimi je tveganje dejansko preneseno (posebej takrat, kadar je prenos izveden prek zamenjav kreditnega tveganja).